

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/219/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614204912
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Magdaléna Andreánska
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614204912.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Magdalénou Andreánskou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, proti žalovanému F. Š., A.. XX. X. XXXX, W. Q. D. X., M. XX, o zaplatenie 796,63 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 182,28 eur s 8,50 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 182,28 eur od 9. 10. 2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 30. 5. 2014, sa žalobca, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 796,62 eur, úroku z omeškania vo výške 8,50 % ročne vyčísleného zo sumy 796,62 eur od 9. 10. 2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. V žalobe uviedol, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO 00 151 653 zriadila v prospech žalovaného bežný účet, na ktorom poskytla v prospech žalovaného úver vo forme povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte. V dôsledku neplnenia platobných povinností žalovaným a prekročenia limitu povoleného prečerpania peňažných prostriedkov nad rámec povolenej sumy došlo k vzniku nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte žalovaného v trvaní viac ako 5 dní, čím nastal prípad porušenia v zmysle ustanovenia čl. 14 bod 14.1 obchodných podmienok. Z dôvodu vzniku tohto porušenia žalobca v zmysle čl. 8 bod 4 písm. a/ obchodných podmienok v spojení s čl. 14 bod 2 obchodných podmienok vyhlásil ku dňu 30. 9. 2013 mimoriadnu splatnosť pohľadávky vzniknutej z titulu nesplateného úveru poskytnutého formou povoleného prečerpania na účte žalovaného, evidovaného právnym predchodcom žalobcu pod číslom XXXXXXXXXXX/XXXX v celkovej sume 964,59 eur, ktorá pozostáva z dlžnej istiny rovnajúcej sa výške prečerpania v sume 796,62 eur, úrokov v sume 105,12 eur, poplatkov v sume 62,85 eur a zároveň vyzval žalovaného na zaplatenie pohľadávky v lehote do 8. 10. 2013. Žalovaný pohľadávku žalobcu v poskytnutej lehote nezaplatil, preto bol opätovne prostredníctvom advokáta vyzvaný na jej zaplatenie. Vzhľadom na to, že žalovaný sa dostal do omeškania, žalobca si uplatnil úroky z omeškania. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava, IČO: 00 151 653 ako postupcom a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154 ako postupníkom dňa 28. 3. 2013 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte XXXXXXXXXXX/XXXX vo výške dlžnej sumy 964,59 eur s príslušenstvom postúpená na žalobcu.

V doplnení žaloby zo dňa 29. 5. 2015, doručené súdu 1. 6. 2015 prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu uviedol, že uplatnená pohľadávka, čo do právneho dôvodu a výšky predstavuje neuhradenú časť úveru poskytnutého žalovanému právnym predchodcom formou povoleného čerpania peňažných prostriedkov na účte žalovaného. Právny predchodca žalobcu umožnil žalovanému čerpanie peňažných prostriedkov na bežnom účte vo forme povoleného prečerpania ako doplnkový produkt banky do výšky 730,27 eur. Uplatnená suma 796,62 eur predstavuje debetný stav na účte žalovaného, t. j. výšku čerpanej a nesplatennej sumy, ktorú žalovaný žalobcovi nezaplatil. Žalovaný prekročil rámec povoleného čerpania peňažných prostriedkov, preto právny predchodca žalobcu dňa 22. 7. 2011 zastavil povolené čerpanie peňažných prostriedkov na účte žalovaného, čím nastala konečná splatnosť pohľadávky rovnajúcej sa výške zostatku nesplateného povoleného prečerpania v sume 730,27 eur a debetný zostatok na účte žalovaného v celkovej sume 796,62 eur technicky preúčtoval na debetný účet. Žalobca vyhlásil ku dňu 30. 9. 2013 mimoriadnu splatnosť pohľadávky vzniknutej z titulu nesplateného úveru poskytnutého formou povoleného prečerpania na účte žalovaného v zmysle čl. 14 obchodných podmienok a zároveň vyzval žalovaného na zaplatenie pohľadávky v lehote do 8. 10. 2013. Žalovaná suma pozostáva z úverovej istiny 730,27 eur a sumy 66,35 eur, t. j. sumy rovnajúcej sa výške čerpania peňažných prostriedkov nad rámec povolenej sumy 730,27 eur.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd vo veci ústne pojednávanie nenariadoval, keďže sa jednalo o drobný spor (nakoľko výška žalovanej sumy nepresiahla 1 000 eur). Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené uznesením zo dňa 17. 6. 2015, č. k. 5C/219/2014-82, vyveseným na úradnej tabuli súdu dňa 14. 9. 2015, teda najmenej 5 dní pred vyhlásením rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to zmluvou o bežnom účte, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, obchodnými podmienkami, predžalobnou výzvou, doručenkami, podacími hárkami, oznámením o postúpení pohľadávky a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca a žalovaný uzavreli dňa 7. 6. 2006 zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, predmetom ktorej bolo vedenie bežného účtu, vydanie a používanie platobnej karty, poskytovanie služieb elektronického bankovníctva. Banka zriadila žalovanému službu povolené prečerpanie od 1. 2. 2006 s limitom vo výške 22 000,- Sk (662,77 eur), ktoré bolo upravené na sumu 730,27 eur od 31. 1. 2009.

Z výpisu z účtu žalovaného súd zistil, že žalovaný čerpal finančné prostriedky v sume 9 024,93 eur a na účet vložil finančné prostriedky v sume 8 842,65 eur. Naposledy vykonal žalovaný úhradu na účte 15. 2. 2010 a čerpal prostriedky 4. 3. 2010. Od tohto dátumu boli žalovanému na ľarchu účtu zaúčtované obraty súvisiace s poplatkami, a to poplatok za vedenie účtu, poplatok za SMS služby, pripísanie debetného úroku, kartový poplatok tak, že ku dňu 22. 7. 2011 bol celkový záporný zostatok na účte 796,62 eur.

Dňa 23. 1. 2014 vyzval právny zástupca žalobcu žalovaného na zaplatenie pohľadávky 764,59 eur v lehote do 30. 1. 2014.

Dňa 1. 10. 2013 oznámil žalobca žalovanému vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky vo výške 964,59 eur ku dňu 30. 9. 2013. Súčasne vyzval žalovaného na zaplatenie pohľadávky pozostávajúcej z istiny 796,62 eur, úrokov 105,12 eur, poplatkov v sume 62,85 eur, v lehote do 8. 10. 2013.

Dňa 5. 4. 2013 oznámila Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanému postúpenie pohľadávky na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 708 ods. 2 Obchodného zákonníka, na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 2 písm. e/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v platnom znení, na účely tohto zákona sa rozumie povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

Podľa § 1 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v platnom znení, na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 20a až 20e, § 21 a 23, 25 až 27.

Podľa § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v platnom znení, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení do 31. 01. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba B. I. W. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 7. 6. 2006 zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, predmetom ktorej bolo vedenie bežného účtu, vydanie a používanie platobnej karty a poskytovanie služieb elektronického bankovníctva. Banka zriadila žalovanému službu povolené prečerpanie od 1. 2. 2006 s limitom vo výške 22 000,- Sk (662,77 eur), ktoré bolo upravené na sumu 730,27 eur od 31. 1. 2009. Z výpisu z účtu žalovaného súd zistil, že žalovaný čerpal finančné prostriedky v sume 9 024,93 eur a na účet vložil finančné prostriedky v sume 8 842,65 eur. Naposledy vykonal žalovaný úhradu na účte 15. 2. 2010 a čerpal prostriedky 4. 3. 2010. Od tohto dátumu boli žalovanému na ťarchu účtu zaúčtované obraty súvisiace s poplatkami, a to poplatok za vedenie účtu, poplatok za SMS služby, pripísanie debetného úroku, kartový poplatok tak, že ku dňu 22. 7. 2011 bol celkový záporný zostatok na účte 796,62 eur. Žalovaný prekročil povolený limit dňa 31. 3. 2010. Z dôvodu porušenia zmluvných podmienok žalobca dňa 22. 7. 2011 zastavil povolené čerpanie peňažných prostriedkov, účet uzatvoril a technicky preúčtoval na debetný účet. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky ku dňu 30. 9. 2013 a vyzval žalovaného na zaplatenie pohľadávky v lehote do 8. 10. 2013. Žalobca špecifikoval žalovanú istinu ako debetný stav na účte žalovaného, t. j. výšku čerpanej a nesplatennej sumy, ktorá pozostáva z úverovej istiny 730,27 eur rovnajúcej sa poskytnutému a čerpanému povolenému prečerpaniu a sumy 66,35 eur rovnajúcej sa výške čerpania finančných prostriedkov nad rámec povolenej sumy.

Žalobca v konaní nepreukázal zmluvné dojednanie účastníkov o povinnosti platiť poplatky a úroky, ktoré boli zaúčtované na ťarchu bežného účtu a ich výšku žalovaným. Zmluva, ktorá bola medzi účastníkmi uzatvorená je zmluvou spotrebiteľskou a bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Na uvedený právny vzťah sa vzťahujú ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, keďže žalovaný čerpal finančné prostriedky od žalobcu v rámci dohodnutého povoleného prečerpania, aj nad rámec povoleného čerpania. Vykonaným dokazovaním, a to výpisom z účtu v období od 15. 5. 2006 do 22. 7. 2011 mal súd preukázané, že žalovaný vložil finančné prostriedky vo výške 8 842,65 eur a čerpal prostriedky vo výške 9 024,93 eur. Súd preto priznal žalobcovi rozdiel medzi čerpanými prostriedkami a vloženými prostriedkami v prospech účtu vo výške 182,28 eur. Vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Od spotrebiteľa nie je možné požadovať poplatky, ktoré nie sú individuálne dojednané v zmluve.

Žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, preto žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré mu súd priznal vo výške tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Žalobca si ich uplatnil vo výške, ktorá vyplýva z vyššie citovaných zákonných ustanovení. Súd úroky z omeškania priznal z priznanej sumy nezaplatennej istiny úveru vo výške 182,28 eur od 9. 10. 2013, t. j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty, ktorú žalobca poskytol žalovanému na zaplatenie celého dlhu vo výzve o zaplatení celého dlhu do 8. 10. 2013.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle citovaného zákonného ustanovenia. Žalobca mal vo veci úspech v sume 182,28 eur, čo je 22,88 %, neúspech v sume 614,34 eur, čo je 77,12 %. Vo veci bol úspešnejší žalovaný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov konania. Žalovaný si ich neuplatnil, z obsahu spisu mu nevyplývajú, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.